

ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Το έργο «Βρώμικα χέρια» του Γάλλου αρχιπαρξιστή Ζαν - Πωλ Σάρτρ, είναι περισσότερο πολιτική πραγματεία και λιγότερο θεατρικό κομμάτι. Με το έργο του αυτό ο Σάρτρ, παίρνει θέση αντίθετη στο κομμουνιστικό κόμμα κ' η πρόθεσή του είναι να θεμελιώσει την πολιτική του θέση πάνω στο «δράμα συνείδησης» ενός νέου που παίρνει

έντολή απ' το κόμμα να σκοτώσει τον ήγέτη του Χαιντερερ, που θεωρήθηκε προδότης. Φυσικά η θεατρική κριτική δεν πρόκειται ν' ασχοληθεί με την πολιτική πλευρά, αλλά με το «δράμα συνείδησης» που ο συγγραφέας ζητάει να θεμελιώσει. Αναμφισβήτητα το έργο δεν δημιουργεί εκείνο το ειδικό «δράμα συνείδησης» που ζητάει ο συγγραφέας. Τέτοιο δράμα θα ήταν αν η έντολή αυτή έρχόταν σ' αντίθεση με τις πεποιθήσεις του νέου Ούγκο, με κείνο που αυτός πίστευε σά σωστό. Συμβαίνει όμως το αντίθετο. Όχι μονάχα ο ίδιος ζήτησε να του ανατεθεί η έντολή αυτή, αλλά και ως το τέλος πιστεύει ακράδαντα πως είναι σωστό να την εκτελέσει. Αν τυραννιέται, αυτό χρωσιέται όχι στο ότι η συνείδησή του τον εμποδίζει, αλλά γιατί δειλιάζει κι' έτσι δλο αναβάλλει, περιφρονώντας τον εαυτό του για το διαταγμό του αυτό. Τέλος, προβολεί το Χαιντερερ για καθαρά υποκειμενικούς συναισθηματικούς λόγους —σέ μιá στιγμή αγανάκτησης κι' άηδίας, όταν τον βλέπει άγκαλιασμένο με τη γυναίκα του—κι' όχι για να εκτελέσει την έντολή. Για το λόγο τούτο είναι ασύνδετη με τα αίτια της πράξης του αυτής ή τελική του άπογοήτευση, που τον οδηγεί σ'α θεληματικό θάνατο, όταν βγαίνοντας απ' τη φυλακή βλέπει να χει αναγνωριστεί σ'άν όρθή ή πολιτεία του Χαιντερερ και να θεωρείται ήρωας. Έτσι, ούτε το «δράμα συνείδησης», σ'άν απόρροια σύγκρουσης πεποιθήσεων, θεμελιώνει το έργο, ούτε ψυχολογικός εϊσμός έπάρχει μέσα σ'έν άνεργάτιστο και ζαλισμένο νέο, που βρίσκεται σέ μιάν άδιάκοπη «σύγχυση φρενών».

Οι άτέλειωτη διάλογοι του έργου είναι κουραστικοί και το ένδιαφέρο δεν μπορεί να κρατηθεί για πολύ. Ιδιαίτερη άκόμα άδυναμία του είναι ή χρησιμοποίηση πολλών έξωτερικών μέσων για το ζωντάνεμά του. Μ' έξαιρέση του κ. Γλυνού στο ρόλο του Χαιντερερ (που θα ζητούσε κ' εκεί κάπως περισσότερο δυναμισμό) οι υπόλοιποι ρόλοι ή άποδόθηκαν άδύνατα ή παρερμηνεύτηκαν έντελώς.